

φόρος δράσις ήν πιελάτη την άπειτον
Αύτον διαφαίνεται, εὐηγερσιν υδ
ηνοσχέδιο και αύτας πρός την Διεύ-
θυνσή αυτῆς ἐν επισκέψει πρὸς Τύρον
τὴν πολιτείων Αύτοι οἱ θησαυροί μυνθρα-
γῶν και ὑποστηρίξιν.

"Εις βαρύνουμαντος αὖτε ἐκπίλωσις

έκτημάσθεν καὶ εὔγενεια παρὰ τῆς ὑ-
φίλας καὶ λαυδηλήτων τοῦ Ἐκκλ. κέν-
τρουν κορυφής, ἀπότελοθα τιμητικὸν
τίτλον διὰ τὸν Βοστρίζοντα ἐπιβραβεύει
γεντὶ τὴν πλειτροτάτην ἔνθετον
καὶ ικανὴν μονίαν ὡς ἄριστα ἐπο-
ρωνώννουσαν αὐτὸν ἐν τῷ ὅφῃ χρέος αὐ-
τῇς ἀγῶνι. Ἐδὲ ὁ καὶ ὁ διεύθυνσις
αὐτὸν διετραγοὺς ὑπομονίᾳ τὴν θερμο-
τάτην αὐτὸν εὐγνωμοδένην ποδὸς τὴν
Δ. Θ. Παναγίοντα.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ πανεύσεως τῆς κακούστρους δύο φύλλα, ἔνα δὲ καὶ οὐ μεγάρην αὐτὰς μέταποτα μήτι 10 Τουνίου—τὸ Ἰράκιον. Οὐδέ ποτε δύμας δὲ διάδεκτος ἀριθμός τῶν ἐπισών αὐτῆς φύλλων οὐδέδωλος θάλατταθῆται, καθ' ὅτι οἱ Ἀλεποντες 2 δριμοῖς ἀναληπροῦνται ἐκδιδόμενον διπλῶν τοῦ τε παρόντος καὶ τοῦ προσεχούς φύλλου.

ΕΓΓΥΤΑΤΩ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

ΕΠΙΤΥΦΟΛΕΙΣ ΕΚΑΡΩΜΗΣ ΕΙΣ ΦΛΩΡΙΔΑ

Φύσις γαλανή, άστρες, γελάδισσα... Χρυσές ανθε
παντες ή λάπθων δημόποικες φύσεις, πελεγήρω-
χρυσά σταγόνων, πού και τού μόνου διεπούνται
όπου σιρήνες και θελπόρες έκμανταν: οι οκτα-
λεπτήνες της φύσεως χειρί συνέπλειαν τις γλαυ-
ρίες δεσμούδες. Ναιμίζες ότι είν τῷ μέρῳ αὐτών
Ως ανταντήσεις απένταν την άνθενταν και σώντων
μορφών τα διαμυτρος πρατερότες ἀρτίδηροντο
δέρμαντα σταγόνων και δρόποιντον χρυσών και τὴν
Ἀθηναίαν θυγατέρα την; περ' αὐτήν συλλέγουσαν
τὰ ἐρυθρά μηνών, διηπέ τιλλάντες ἐξ αυτῶν τὴν
ἀλουρήν γλαυρίαν, θε, Μεταποτα σάντους, θά φέρρ
προστύχεις τὰ τέρατά την θειάσαι...

Θαλασσινές θίξιν, ήτο μόνον τριγυνών τι τηρήσας δι-
πλώνται υπερβολή των κερατινών ὡντων μετρικών
μέρος του θεοποίου της: 'Αμετρήτης στάθεις ἐν
διαμηνύμενοι αὐτούς: ως ἴππωντον οἴρην εν ίδιοτρό-
πῳ αἰδημοτεύνῃ, ης πρὸ στιγμὴν ἀπογρόφει τά
καλλά της.

'Αλλά καὶ πάλιν πρακόπεια αἰρίνης ή γλαυκῆ
Προσοτήσεις καὶ τὰ βαθή της κατεδοῦται εἰ γλαυρο-
φαί Πρηγκηπόντων καὶ εἰ περ' αὐτάς ἔρμοι τη-
σίδες, μικροὶ καὶ κομψοὶ ως ἀθρώπικα τού Θεοῦ.

Καὶ πάλιν ενναλλάσσονται τὰ γραϊκή τοπία,
καὶ τὸ ειδουλατεύον τῶν χρυσοτενάντων ἄγρων μὲν
τὰς θυσὶ καὶ τὰ πομπέται καὶ τὰς ἀνοίκες νέο-

Ομαρκατής τὰς φωνατικὰς πλάνες, ή αὐθικοῦ
νευτῆς: εἰδί· εὐνό· εύτες φωνές μόνον ἐπωχεῖ
φράν· ἔγειναν πολυζητῶν προσβάτων μετερπώ-
νειν· οὐ πυρέναν κυρτάλην πετριφύρουν ημί-
μετα τοῦ λειμανοῦ μυστερίου της· ή βιβλατον
τον· οὐ δὲ βρύς πολυτελεῖστης εἰπολυμένης
πεπιστείται, ὥσπερ οἱ έπειτα μηρακάζων
κατανύνοντας ταπεινοὺς τοῦ ἄγρου.

Αλλ' ίδει παρει το πανύργακ ποικιλλει...
η θάλασσα πρεβάλλει, η πολλά Ηρωποντίς,
έρχονται ως ξενιάλικον δέμερον ποικιλλό, άπολλή
λεπτώς όπως καλυπτόταν αποτρόπως ήδη άργυρός
κοθίνιος ή θεού πατέρου της ζευγίνην
άνεσπερον καλλος Του...

Εἰς τὴν λεπτὴν καὶ ἐπεκτεινόθεως μηδομούσαν
τὴν βαθύτερην ἀρχαιότερην στολίδων πετρών,
βρυχάντων ἀπόρρητον, ἵγετασσιντερτικά εἰς τὸ
ὑπέρ, οὐπεράντα πέρι: των μαργαριώδεις ἁ-
δεῖς, δὲν ρυθμίς, ἀλλὰ ὤραι μόνον ἀθρυίς μαλ-
άτην καὶ δρυπτήριν μυετερήν γηλητήντας ἔρωταν.

Ἄλλοι δέ οἱ εἰνὶ πεπλανῶνται . . . ἀλλά τό
πραγμα τῆς θελησίους ἐπάτεσσον περιορθεῖται
αὐτῷ πάρεστι τι, εἰκῇ; Σύντονο Νηπτυχίων, ἐμ-
βαται γλοσσὸν ἐν τῷ ἑργεῖ ὥγκονται κριτούν
τούς θελητῶν τὴν ἁπάντιαν του θέλουν λευ-
ετελεσθεῖν· μηδένας ἔντειχοντες τῶν ζη-
λεων τούτων θεωροῦν.

Αίρενται οι θεοί από την πατέρα της Αθηνάς, οι θεοί της φύσης, οι θεοί της γης, οι θεοί της περιβάλλοντος μας κόσμου, τοις δὲ αρετές και θεωρήσεις, άγριοτάτων ανθρώπων, άτακτης λέγης πατέρας βίσσων θρύλων, ανακέντοντας την αρχαίαν Βίζα, τη μερική παραδοσίαν της πατρικής διατάξεως. Οπτίζονται τα περιβόλια απότομων ως μικρόφων του θεοπειραιών της: «Άρπατρίτις στεθός εν μέσων απότομών: ώς ιώμων αἰρετούς έν θιστρό- αιδηρωσθεντούς προς στηγανήν απάντηρψή τά- λα της».

Αλλὶς καὶ πάλιν προκόπτει ἀργήνες ἡ γάλακη
ποντίς καὶ τὰ βρῦθνα ταῖς κατεδούσι αἱ γλαρυ-
Πριγκηπόσηντσαι καὶ εἰ περ ἀυτές ἔργηματα νη-
ις, μικραὶ καὶ κομψέως ἀδύοματα τοῦ Θεοῦ.

Χει πολλές ενεκλλήστρους τά γραφικά τοπία,
τό είδυλλασκόν τῶν χρυσέργητων ἀγρών μὲ
βοῦς καὶ τὰ ποσέργα ταῖς ἀνθεκτικές γέν-

εἰς διαδέχεται πλέον η μάκη τὸ σπαραγγίδιον τῶν
κουλλῶν καὶ λορσέων καὶ τὴν εὐρὺτὴν χρυσό-
κανουν τῶν κυρίων ἱεται· Πολλαγοῦ τὸ
τὸ Ιδρεῖον, τὸ μελακών ουσχυρῶν εἰς τὸ κόμα
ἄρρενος πρακτεινόμενον εἰς αὐτό, ἀλλάζει με-
χαῖς χρονίες δικιφρόνειν εἰς πολυχρώμους λε-
πίδας, ής ἀποτελεῖ ὁδὸν τὸ βαθύργυρον τῆς προ-
ωμένης γῆς, ἵκεν. τὸ κίτρινον τῆς ἐμμάθους,
κρατεῖ τὸ χλωτόν, ἕγγυς τὸ τερρόχρυσον καὶ ἔγ-
γρα τὸ ἑρκυρανόν.

Καὶ πανταχοῦ ἐν τῇ δηλή ταῦθι ἔξειλι τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐναλευσούσης γοτίας ἀπέρ-
των γελήνην τὸ μετόπισμα καὶ διαγνωστρίται
δρά ἀπάλοτός καὶ προτοτατή τὴν φύσιν;
ποιούμεται, σοὶν εὐγένην τὰς ἐπρόσθιες τοὺς φυ-
κοὺς κέλλους; Ή μάτιν δὲ ἐνθέται τις ἀλλα-
γή; Καὶ τιλος ὁς κατακλεῖ τὸν κινητοῦ
ὑπερβατοῦς ἴπερτυχον τὸ ὡμιάστερον αὐτοῦ μέ-
τον; Τοιστοῦ στρογγυλοῦ καλύπτοντος ἐργατινῆς διε-
σφρόμενος ἐγύρως φωλαζόντος ἔπειρος, καὶ ἔγγρ-
ον πολλῶν μηραὶ ἀργυρῶν λιμνῶν, χαμηλώνει
τὸν βαθύρρους θυμόντος καὶ τὴν θύρωραρ-
ιόν, καὶ τὰς ταῦθις τῶν φυσῶν, ποιωνύμεται,
πανταχοῦ, ἵνα τὸ δημαρχεῖται τὰς χι-
δεις τημφατές ἀπεμπονησάμενα τῶν μιθῶν
Andersen.

Καὶ ὅλῃ γὰρ μακράν, οὐκ πλέοντι πρότερον μακρό-
ν προβλάπτουσαν ἀνταρχαῖς προχωρεῖ πρὸς τὸ διάστημα,
ὅτε δὲ φέρουν σε εἰς τὸ σπλάγχνα τοῦ πυρίποντος
τὸν πόνον, θυσίαις προσεῖδε τὸν πυρηναριθμὸν κίνη-
ται τὰς δικυκλίσεας ἑκάτεις, σταματεῖ τα-
ντευούμενος μεγαληπτερῶς καὶ κατήρχεται ἐπει-
δῆ μέση καὶ πτερόποντος ἐν τῷ θεοντικῷ, ἡ ἀ-
δέλφεια καὶ οὐδὲ μετανίσις ν' ἀπολέψει, εἰς τὸν
τελείων τῶν Φιλωτῶν.

Ἄλλος διφίνομεν τὸ πρωτητικόν καὶ σύνδεσθρον εἰσιν κάλλος τὸ φαλοῖνον μυτιέδαις περιπατήσαις καὶ διὰ τῆς πόρς τὰ δέξιά του τοῖς λεγόντοις καὶ ἀπαρτίζοντας τὴν περιφέρους δόσον διηρχμένης παραγόντος τῆς μικρᾶς, ἄλλα τε περιποτάστης κώμης τῶν Ρελαταρίων καὶ ἀναβάνομεν εἰς τὸ ὑψόμε-

Ρυθμός βιβλίου ενογνωσίας ἀποτελών εὐχερμ-
αδῶν τινα συμμετρίαν ίκανή την καιρούλετη-
τος τοῦ έιδος; καὶ τῆς γνωιώδεως αειτηρότητος
τοῦ έτερου.

Μόνη ἔκδηλωσις τῆς ἀνθρωπίνης τέχνης ἐν τῷ
αἰσφάτῃ τῆς εὐρείας ἑκείνης καὶ ἀπλάστου φύσεως,
οἱ προσπαταλαὶ μητρικῶν; εἰς τοὺς καθόπους αὐτοῦ
ὤψῃ τὰς πτερύγας τοῦ Θεοῦ . . .

Εισερχόμεθα διὰ τῆς χωρίας πόλης. Τὸ Ενδον
δέκατο πλήροι τὸν θεατὴν ἐπιβλητικοῦ τινος θυ-
μοῦ καὶ τρυφῆς κατέτανεν. Μητρητώδες;
τις εὐδίκ λευκόντος φωτός πληροὶ πατεῖ γε
μάν τοῦ ἀγίου σκηνώματος.

Τὸν τούς θελούς εἰκαίνεις αἰσθάνεται ὡντόρ
τεκτονεῖ καὶ ὁ μέλλων λειποτός πάντας τὴν ὑπεράσπι-
σην ἀνένθετος καὶ ὁλῶν ἀλλαγέσιον, εἰσενεὶ καὶ
λύνουσι θεοποιεῖς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν καὶ ἀ-
νθρωπῖνον πρόγυμτον τὰς φύσιας
τοῦ σύγχρονον διώρεται. Εν αὐτῷ καταποτεῖ τὰς
ἀνθρωπίνας πραγματεύσεις τὴν διετὸν τὰς
φυσικής κατοῦ ἀρετηρίας καὶ αἰσθάνεται ἐπιδηλω-
τικῶν τὴν ἀνάγκην της ἀρετῆς, τὰς Ἰδίας καὶ τοῦ
θεϊκούν δέουστος, ἐν ᾧ Λυωφόρον τὰ πύρ οὐρανούν ποιεῖ
πάντα περὶ τὴν φυσικὴν ἀνάθεσιν ὡς τὰς
ἀρεταῖς ἔξιντον βάτον, ωῷ γε καταπλόκον ἀλλὰ
ἐγγαγμένον καὶ ἀνάτετρον αὐτὴν πῦρ; τὰ σύρπια
τοῦ της.

Ἐπει τέ πλακός πόνου, μίσους, ὀδύνης, γα-
ληνῆς καὶ ὁ θάνατος ἔτι ἀμφίβολος τὰ βίλα του
ἡ δὲ ἀπειλήτικη του μερῆ ἀπέλαυνε πάν τὸ
περιφερόν ινδουμένη τῷ μετίσιων κάλλος τοῦ Ἀρ-
χαγγελού τοῦ στολιζόντος τὴν βρελά πούλι-
τον Ἱεροῦ.

"Αλλ' ἔτι κυρίως εἰσιδηνεις τὴν φύγαν καὶ προσθλοτ τὸ πενθόμα καὶ τὴν διάνοιαν εἶναι αἱ ἀ-κόντες αἱ κορομούσει τοὺς θολωτούς τοῦ ναοῦ τούτους

Ἄγρος δὲ, οἱ πλεονεῖ τὸ φυτεύων μέγαθος,
συναγάγουσιν οὐδὲ μόνον διὰ τὰ ἐπιτυχία
τῶν παραστάσιον ἀλαγόης ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ζωήν
πρόπτειν καὶ πιεσσών τὰς ἴντελμάς τοι, πρὸ πάντων
τῶν διὰ τοῦ ἀνθεκτικοῦ καλλίους καὶ τοῦ ὑ-
ψηλῆς καὶ ιερέστερος ἔργωνται, τῆς ἀστυνομίας
ταῦτα εἰσάγει τὰς μαρτῆρας τοῦ Σωτῆρος. Εἴδος
εὗτας μειδεῖ λίγων ἄρρενων τὰ παιδία ἀλετερού

Η ΒΟΣΠΟΡΙΣ

μεν καὶ οὐδὲλγυν περὶ τοὺς γηραῖς ἄγγελους
μετὰ τὸ θυσιατικὸν θύμον, διπερ ἤπειρον νόον
κακῶν πόρον αἰδοῖς πάντες οἱ διδασκαλοὶ. Εἰτε
στραφθεῖται ἢ ἀκούσθωσι, καὶ ἀπαντήσῃσι οἱ
οὐδέταρι τις, ἐπεινῶν τὴν τελεσθρίαν ἀριόντος
λέγει, οὐδὲ πλάνη θεοῦ μετειλέντα πολεοντα.

Απανταχού ή ἀποπλάνουσα εν τῷ ταχῷ λευκῇ λειων αὐγῇ διατερρῇ, ρομίες, ή τάχιστές εἰς τὸν δύναντα και προνήστραν, και ἀπόβατοντα περιπολοῦσσαν εἰς τὸ δάμον τοῦ θεατοῦ.

Αλλά πόσον καλλιτεχνικά και τά πολλήγερα έγκαττοπειρίμα μερική έγχρωμη εικόνεια; . . .
Μετ' αλλαγών συστημάτων άνεγγυόμαντον όπως τών υπέλληψών του ναού άνωρχμέθεια τόν κατών του κοδινοπειρίματος ήξεστην. Ενώ πάντα θεωρούσαν θύμα!

Οὐρανούς εὑρός, σπεριστούσος. Αἱρέαντος ξυθή πειδίς δεῖξη, καὶ ἔρωτες ἡ Προσοντίς γκληνών· τὰ δημητρίαν τῶν ἄγρων, λεῖψε πάντας· οὐ καὶ παράνος μακαριστός, ἀργυρούχος ωντεί τὴν θύειαν ἀπόλληλον ἀπέκτει τοῦ Θεοῦ. Σαρκὸς λαμπρός, μητρικής ὁ Ιεραρχημένον αἰσθητας ἡ ὅλην ἀγρήνουσα ἀπέκτη τῶν Φιλοράων, ἃς τὸ συνηρεπεῖ καλλιστέφανον θάσος ἡ ἀνθεύσθετη προκύπτει επι τὴν θάλασσαν.

Πρός δυσμάς ή στρογγύλη και γλοσσουσ
γώντας τον Ρύγχο (Μεγάλο Τοπεικότα)
ἀνέτοικοταν οι πάντες καὶ ιγγής; Η αδρόκυ-
λη λίγη τε, εὐσύνοντος, κανονίους ὠμάδης καὶ
επάρχυσε δὲ, ἐπαπάν τοῦ διδούταχοῦ
πλανῶνταν βλέψας, ἵνη διερέθησαν δόδοις πορ-
φυροῖς καὶ χρυσοῖ λίξινας τὸν οὐρανὸν. Ἀπαλὴ
καὶ δροσεῖς ἡ ἀπὸ ωἴης πτέρων ἄργεια σε-
θυνούσι: τὸ μέτωπον. Γλυκυτάτη σιωπή, μεραρία
γαλλήνην ἔναια διαλεγμένη παντεχοῦ. Καὶ οὐε-
τελέστερη τις ὑπέστηται καὶ ἀχαίης μητελοῖς καὶ
ἄμφοροια μηγείς ἀπέλαστον καὶ ἀπεισοῦ φυσικῶν
πελλώνος σὲ πολιτεῖ ἕπεται. Ι. διὰ τῆς μηρο-

— 10 —

“Ἄλλη” ὁ λίλιος ίδιας, ή Προπονήσαντας ό-
λοντα καὶ αἱ γραμμαὶ πεπλόδες ἀρδεύαν, μέτα θε-
ιλοῦ ή δὲ οἰος οἰς τὴν Βλάστουσαν ποδὸν μηρῶν
της γεννητρόποδης ἔκλινε μαρακαρίστος. “Οὐεν
ἀπέλιλαντας ἔρθην ἐντρέπεται τὸν βιβλίον τῆς
παρουσίας ἀπογαματίσαντος τὸν μύγνην τοῦ νεοῦ
εἱρκε, πτέρω Πλαύιον τὸ διάνυα, ὑπερέπεταν,
πεπλανεύονται καὶ κάτογον τὰς ἀρχαῖς ἐλληνικᾶς,
εἴπινος ἡ φιλότερος δεκίνεις εἰνέλοντας ὑμάρ-
γυμνουσαντας, καὶ τοὺς φιλέλοντας τοῦ νεοῦ ὑπά-
λθιλους. Καὶ ἐγγειλαπούτεο τοις περιάλλοις
από τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μηγαλοπρήτην ἔκλινεν ἀ-
ριστοτεράτελα τοῦ φυσικοῦ κάλλους, διοτοῦ ὃ ἀνθρώ-

πας εἰδίκευτα τὴν φριξότητα εὐτὸν ἐντιμώτων τοῦ χειράρχου εὑρὼν τὰν ἔπιστοις, ἀλλὰ καὶ τὸ μεγάλοτα εὐτὸν ἐντιμώτητον τοῦ διατριπούλουν διετέλεσθαι γελαστὸν θεωρεῖσας καὶ τὸ οὐρανὸν τοῦ αὐτοῦ Αἴλοντος, τοῦ Ὀφελοῦ καὶ τοῦ Ἀγριοβόλου, διελατάσσοντες έτι θεωρεῖσαν δυναρού... Ή, να ἔγονται διετέλεσθαι τὴν πόλιν καὶ τὰν

Πρωτοφάγων της ζήλως μεριμνών μαρκών καὶ ἀπέτοντο λευκούν οἰκανούν κεκρυμμένον ὃνδι πλοῦ τοι
λιμόνια, ἀπενίσσοντα τὴν εὐθανά τρυπητὸν θάλασσαν
τῶν ἄρδεν καὶ τοῦ τέλερου στρατηγορύθμον
τῆς Ηρακλείου πεδίου, καὶ νῦν ζήσονται καὶ γ' ἐπο-
χεῖ ἵνοι τοῦ θεοποίου μειδίας τοῦ διο-
ργάλεας καὶ τοῦ θεοῦ, ὅποι τὰ εἴρηται αὐτῷ
οὐ λιξιώδης φυτός, μέσος τῶν βοδαλῶν; θωτείς; τὰς
φύγεις καὶ τὰς δύσεις, ἀπεπτοῦσα τοῦ θεοῦ! ..

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΕΤΟΥ

‘Η συνέχεια τῆς δημοσίας διαδήλεως
πᾶς Δος Κρήν. Πρεβεζώτους: «Ο Γυναι-
κείος χαρακτήρας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μυθο-
λογίᾳ εἰς τὸ προσφέρει».

GASTON DE BEAUMONT

Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Activity 10

(Continued)

Μή ἔνα θελκτικόν θροῦν τῇ; ισθῆτο; καὶ μὲν
πάντας εἰς τὴν μεῖζην διατίκην ἐπέτρεψεν μαρτυρῶν.

Εύτυχης!... διότι μόλις ή Κλαρέν έφυγε τό-
λιμμα ἐπὶ τοῦ γράμματος, διπερ αὐτὴ ξέθηκε
πρὸς αὐτῆς, καὶ ἔπειτε ξέπνηλκμένη ἐπὶ τίνος κα-
θημάτος.

Ἄντηνορίσε τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ια-
ώνου Φριγγάλ, τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα ἑκεί-
νου, δοτι; οὐχὶ ζητήσει τὴν χειρί της, καθ' ὃν
αὐτονόμως τὰς ἴδιας τὰς πλούσιας;

Συγενειαρχώσας δέητη τὴν στοικεῖν θελήσιν τας επιτρόπων νὰ θέμασῃ τὴν τεμαχίαν ταραχήν τας κατ' ἐνθύμους τῶν φυξίδων της εἰς τὸν Θεόν, λει- πούσεν Αὐτὸν, ὅπως τῇ δώσατο θάρρος διὰ νὰ ξυ- στήσῃ τὴν πάνη ταῖς μεταβολαῖς.

Καθ' ἐκάστην σχεδίον τὸ Κλειρὸν θῆτο ἡγεμονία
μετανάστησις διὰ τὸν Πάλαιον ἀπειστολήν, ἵν
τῇ οὐσίᾳ διατεῖθεντος αὐτὸν περὶ τῆς εἰλικρινείας
τοῦ ἄγνωτος τοῦ.

Τέοτο κατ' ἀρχὰς ήτο τὸ οἰδημποτίριξ τῶν ἀλ-
γηθόνων τῆς.

‘Η τύχη ἡτο δέ’ απτήν πρέγματι σκληρά, δ-

διας ο Οὐρών, αὐτή, η οποίη είχεν διαλογίσθη τὸν
βεβιότερον και ἀγύνωντα ἤρωα πρό τὸν Ἰάκω-
βουλανθέτον, λένε οἱ Ιωάννες, καὶ ἀντίθετος ἀντε-
θρημάνιν, οἱ ἀπετέλλησαν δι' αὐτῆς προς βαθόν, οἱ
ἄλλοι, περιθέν μεν νοοῦ, οἱ υπότα τούτον γένοτο καὶ οὐδι-
ζήτη διεπέρων μετόπι μεν μόνον διὰ τὴν επιστρο-
φὴν τῶν μακριώτερης τεος, ἀδιατείνοτο καὶ
Ιωάννης πατέρον. Καὶ εἰς ἐπιτροπὴν της ἀποτί-
εσθίσκει οὗτον τοῦ περι φυσερῶν ἀγύνων τοῦ θεατ-
ροῦ τὰ εμφανέστα της ἀπενέβαλεν τοι... .

Πράξεις της; τὸν ἵκειμον τὰς ἐπιστολὰς,
τὰς δηλασίας θὰ ἀδημάτω ἐπὶ σόλιξες νὰ διευθύνῃ
πρὶς αὐτόν, λανά εύτοις δὲν ἔπιλασσετο τῷ πρώτῳ
αἰτήσιν υποχρεώσεων του, ἐντεῦθε εἰς γιαν
κατεύθυνσιν στηγμένης νομίζουσε θι τι αὐτή ήτο η ἀληθινή
μνηστή του,

Ἐπειδὴν τὸν ἀριθμὸν τῶν πατέρων τοῦτον
βίον ὡς φωτίζει μία ἡλιακὴ ἀκτὶς εἰσχωροῦσα εἰ-
ζεισάντη αἴθουσαν.

Ἐκ τῶν πρὸς τὸν Ἰωάνναν φιλοφρόνθεσιν τοῦ
Ἴωνοῦ οὐδὲν μένει καὶ αὐτὴ τὸν μερίδην της.
Ἄλλως τε δύναις εἰ τὸν Ἰωάνναν ἐξ ὅλου
ἀλλού σταῖς διέτε μάτησεν εἰς ἐπιστολῇ ὑπῆρχε
μερύσιον ὑπὸ τῆς καρδίας, ὑπὸ τῆς ὄντος προ-
εκδόντος:

Μ' ὅλον ἔτι ζητάρχεν ὅτι οὐδέποτε θά ζήσεται
οὐδέγορος ξεῖνον, τὸν δὲ οἰον οὐδέποτε ἐπικεν νά
γεπθ, ἡ πότο θύμος ἀπέβασις γλυκὸν η νόνερον
τὰ χωρὶς οὐδέποτε νά ωρφεβάλλεν ὅτι αὐτῆς ητο
ἀγαπητων πρόγραμμα. Οὐδὲ τοῦ Ιάκωβον, ἢ δ
Ιωάννου φαίνουμενας, θύτο μάρον το πρόσγυμα.

Τὴν ὄστιν γένεσιν θετέων οἶδείνει διὸ τοῦ ἀστερού τοῦ εαυτοῦ καὶ ὅντερον λόγου ριμβατημοῦ.

Οὐδὲν οὐδεὶς ἐμέσει τὴν Ἰωάννην ἡ εἰρήνης φύεται.

Ο Ιερωδος φρίγγην μετα την επικατάσταση
μνηστητές του είς τὴν πρώτην ἐπιστολὴν ἀπογέμων
πρὸς αὐτὸν τὴν ἐπομένην

Φιλόπατέ μεν,
Ἡ ἀναχρονίσεις σάς ἐκ Παρισίων ήτο σκληρή
δι' ἡμές, δύστι ἀπεγκλωπνάς τούφ εύτυχών στην μάχη
τός δροσίας ἀπολαμβάνεις τις παρὰ τὸ πλευρόν
την μνηστή του. Ἐπάλις ὅμως δι τὸ Δαυκωμά
διαδόθην ἔναν θάνατον δι τὸ πλευρόν

Ούδεποτε δύλιον διτί θα λάβω τουάστος έπι-
στολάς, όποιας μοι δέσποινας καὶ σᾶς ζητοῦ-
γνώμων διά τοῦ.

Ούδεποτε δύλιον διτί ἡ κορδιά μας ἀγρύ-
πτος τόρη πολύτιμα αἰσθήματα οὐδέποτε επι-
θετον διτί μέγαρον τούτο θα μ' ὑδίστες πότας τός
ἀπεκτήσθηστο συμβούλας, αἱ ὄποιας εἶναι διτὶ ἐγκέ-
νεζινάντες ὅποιας πότας πάσις πάσις πρό-
φολὺς γον μηνότη, καὶ μέμφοις ἔμαυτὸν διὰ
τοῦτο τόρη. διτὲ εὐρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νῦν ἀπι-
καλεσθεῖν τὴν συγγένειαν.

Τὰ διπέρα προστρέψαντα διτὶ καταβέλουσι
καὶ ιθῶν διτὶ καθ' ἔκστην μοι ἀνακαλεῖτε
καὶ νέα.

Ἄλι πόσον ἀνδρῶν ἔμων κρήνα ἔμενον! αι-
σθένομαν διτὶ ὀποιαντὸν ἀποθέτος ἀπέντεν τό-
σης ὀδρόστητος, τόσης ἀγαθότητος καὶ τοιούτον
ἔργων θεων καὶ αὐθημάτων

Ἐγώ, δοτεῖ τίμην εἰς ἀκεπτικήτης, πιστεύω
νῦν εἰς πάντα διτὶ ἀγάθον, διτὶ τίμον, διτὶ ἀγόνη,
δοτεῖ μοι ἀπεκτήσθατε τὴν ἀρετὴν. Χόρις εἰς υ-
πὸς διὰ τὸν τόποντοσθούν θάρρος νῦν ἀντιμε-
τωτούσιον διτὶ τὸ διτὶ άντεστον. Εἴηναι εὐτύ-
χος, εὐτυχότατος, διτὶ διτὶ ἀγρύπνοια, φιλάττα.
Ἀσπόδιζομι τὴν γειτνία σας.

Ἔλαχος Φριγγάλα.

Ἡ Ιωάννα ἀρέβιον ἀνέγνωσα τὰς γραμμὰς ταύ-
τας εἰς τὴν Κλαρηνήν ἀντέκριξεν ἔτιλλες ἱκανάς·

— Νομίζετε, Κλαρηνή, διτὶ ἀπλὴ διτὶ ἐπι-
στολά; Ἐδού διτὶ θέλετε νῦν ἀγάπη μετὰ τὰς
ἀπιστολὰς σας ή διτὶ διαβλέπετε διτὶ τὸ Ίακωβος;
Ἔγως ὑμές, Κλαρηνή; Είναι πολὺν ἀπειλήσιον. Ω-
ραία διωργάνωσαν τὰ πράγματα.

— Καὶ τὸν τόντον τὸν τρόπον, ιστερήθη παιδα-
γωγός, περέχον πολὺ κακὸν ἀκόδευτον εἰς τὸν
Ίακωβον. Διν ἔρετον νῦν στέρεον διτὶ, μοι ἀπό-
τινετος ή Δις Βερνόρη. Οἱ Ίακωβος τώρα νομίζει
διτὶ η Ιωάννα τρέψι πρὸς αὐτὸν τοιούτον ἄγ-
ωγην, ὄποιαν προγύμνασι δὲν ἥτταθη ποτὲ. Ανα-
μέναι εὐτυχίαν, ή ὄποια οὐδέποτε θὲ πραγματο-
ποιεῖται. Θὲ ἵνα ἴνεια τὸν ὄρθλετος μου δυνά-
τυχης. Διν ἵνα διτὶ ποσῷς τὸ διακίνων νῦν τὸν
κροδιδένων διτὶ τὸν μαλλούσαν συνήκηναν συ-
εισεσσον του, διτὶ τοῦτο θὲ καρεκτηριοθή διπό-
της μηνῆς του ὡς προδοτος! Αἱ διτὶ νά ίν-
δώσων; διτὶ νά ἀναλάβω τοιούτον ἤργον;

VI

Οἱ Ίακωβος δια τίκες ἀγοράσσων κατέγκριγ-
νεν

ἀλληδιθρίσμενον τὸ δινούμενον εἰς τὰ στό-
ματα διλω.

Ἄνηγνάντος ὑπὸ τὰς μηνοτὰς τοῦ εἰς Νίκαιαν,
διὰ τὸ ἀνάπτουσθη ἡμέρας τίνας, καθ' ἣς θά ὑπ-
έστη καὶ οἱ χρόνοι τῆς ταλέσσων τῶν γέρμων.

Ἐρμήσαντος διπέρας τῷμός πρὸ τῆς ὑπερ-
ομένης διλως ἀπροσδόκητος.

Μόλις διέβη τὸ κιγκλιδωμάτικόν παπιλωτες, συν-
άπτεσσιν ἐν τῷ περιβόλῳ τὸν Ιωάννιν καὶ τὴν
Κλαρηνή.

— Λίσις εἰσεῖν, Ιάζωνες; πώς; ἐνίκαρχεν διτὶ τὸν
ἴωνα; ἀλλιδιθρίσθησθε μετίκων νῦν μὲς εἰδομονήση-
τε τὴν Ιωάννην τοις. Είναι πολὺν ἀπειλήσιον δια-
δόκητος ἰπολιτής σας!

Ἡ Κλαρηνή, περιχυθεῖς υπὸ ἀρρώτητος θανά-
του, ἴστρητην ἐπὶ τίνος δένδρου.

— Μάλιστα, ἔγω εἰλάτι, εἰπεν διτὶ Ίακωβος Κων-
στόπουλος καὶ τείνων χρεόταν πρὸς τὴν Ιωάννην, ἴωτας.

— Τι είναι αὐτὸν τὸ χαροπόρχορφο;

— Ή δις Βερνόρη μετὰ πυρικὸν ἀγκυροθέμα προ-
σέλθει πυρίθεως.

— Διτὶ αὐτὸν διπέτεσσετε τὸ ταξιδίον
διας; Αἱ καλλί... Διτὶ ιανοποιήσω τὴν πα-
ριγύνειν εις!... Εἰδον ἀρρώτον θημαρινίαν
καὶ διὰ μὲν τὴς στριῶν οὐδὲ ἀπειλής τῆς ἀπειλ-
τησίων μου, περικλεῖστας τὴν διεπονείαν, ή ὄποια
μὲν διπέτεσσε τὸν μονικόν καὶ τὴν ἴγνορασσην,
καὶ διεπει τὸ σημίδιον ἀλλιδιθρίσθησθες θίστα
τὸν πυράλλου τὸ κατηρημένον οὐτό πρωτό-
γαρφον αὐτὸν τὸν ἀντιγράφον, δέν μητι, νομίζω,
διὰ τοῦτο διτὶ εἶται ἀγκυροθέμα.

Οἱ Ίακωβος ἀπεκρίθη πολὺ ψυχρῶς·

— Διν θά ητο βεβαιώς τόσην θερό, ἵντεντο
εἶται βέβαιος διτὶ εις διν ισθητική
οὐτοὶ τὴν ἔρχην ἀπιστολῆς νῦν καμπτε, πολὺ δὲ
περιστερών νῦν συγκράτητε τοιούτας ἀπιστολάς.
Ἐνιωτά τώρα τὰς ἐκπλήξεις μου!... Αὐτὸν τὸ
σχέδιον κατὰ καλὴν σύμπτωσιν θά διτὶ ἀπτε
φατος. Αἱ διτὶ ἀγνώστας ἀμέσως τὸν γραφεῖτο
κατηρημένης...

— Πιώτι ἀνέγνωστας τὸν γραφεῖτον γραφεῖτηρα
τοις Κλαρηνής ἀνέκπλετος διτὶ Ιωάννην.

— Μάλιστα, τὸν ἀνέγνωστα. Ζες εὐχαριστῶ,
διπονίσι, διτὶ διτὶ ἀπειρεψήσεις σας μ' ε-

πάμεται νά ἀναγνωρίσω τὸ σπουδαιότερον λάθος
τοῦ βίου μου, τὸ ἐγκλημάτ μου!...

Οἱ Ίακωβος πλεύσας τὴν Κλαρηνή, θάτι, ὡ-
χρή, ἐμένην ἀπίντεστος τοις ὁμογενεσίαις
καὶ αἰτητήτην τοις ὁμογενεσίαις.

— Επιτρέψατε μοι, διπονίσι, νά σας ζευτήσω
συγγράψην καὶ νά ἴπποτρόπων τὸ ἐγκλημάτ, περ
τοῦ ὄποιον ὀμοίωση.

— Οὔχη καὶ αὖτας, ὡς ἔγινασθε θράσος τῶν Ικε-
τωτικῶν λόγων τοῦ Ιακωβού, οἱ ἀποίτεις Ιωάννη-
τοι τὴν καρδιά της τοις ὁμοιότητας μουσικής.
Οἱ οὐρανοί της περιβάλλοντο υπὸ μαργαρετῶν
διπέρας...

— Ετίστε τὴν γιργή πρέπει τὸν Ιακωβού, διπονίσι
τὴν ἡπειρότερην πανεπιλημμάτων, φιλοτροχού—Σάς
συγχρόωμεν...

Ἡ Κλαρηνή σπατηρίσηται καὶ αὖτε ἐπὶ τοῦ βρα-
χίου; ἔκεινον, διπονίσι, ἀπειλήσιει τὸ Ιωάννηλα τοῦ Ι-
ωάννου της, ἀπειλήσιει ἀρρώτας γλυκατα ἵντε συγ-
κυνθούσι της! ὁ διτὶ Ίακωβος φιλόρεις καὶ χερίσις
διπότερης τὴν εὐθύνην του, τὴν ὄποιαν είς
μετρίαν εἴλητησεν ἀλλαγού, ἀποτελούμενος πρὸς τὴν
Ιωάννην λύγην.

— Εγνωκέμεθ πρὸ πολλοῦ μετά τῆς δι-
πονίσεως Κλαρηνής καὶ ἡγαντωμέθα. Εγώ χάριν
τοῦ μαλλοντού μου διν ὑδατηνήν νά τερπνός τὸν
λόγων μου, διεντάση εὐρέαν δραγή καὶ πεωζή.
Θιλώ τώρα νά ἴπποτρόπων τὸ σπουδαιότερον
τοῦτο σφάλμα.

— Εύτυχεται λέγει τη Ιωάννη προσταθεσσα
της ἀποκρύψης της διτὶ ἀστερούδων.

— Επικαρπόνδων τοις σφράγισμάν μου, φιλάττα, γι-
νονται πολὺν τίμονας διμόρθωσας, εἰπε τοις τὴν Κλα-
ρηνήν ον Ίακωβος.

Σπυρίδων Οικονόμου

Τῷ αξιοτίμῳ καὶ ἀγαπητῷ μοι διδέρ
Κυρίῳ Απο. Σωφρονιάδῃ.
ἐπὶ τῇ εὐτελεῖ προσδοξῷ τῆς δεπτῆς εἰκόνες
τοῦ λαυρίου πατριός καὶ Εννθρόνου
ΙΩΑΚΕΙΜ ΤΟΥ Γ'.

Εἰκόνα θωμήσω μοι Ἀιδηὸς Σεπτοῦ, Μεγάλου,
Ιωακείμ ομμάτου, Εθνάρχου ἀγαποῦ.

οθέντις αδήγην, μοι ἀγρεσες, περδρόνο καὶ ἀγάλλον,
μορφὴν δρόν αργελανόν ἀπέτρεψεν τὸ Χριστόν.
Καὶ θέν τρεπεσσάς τοις εἰκόναις μοι προσειθή,
η μὲν Λύτρος, η δὲ αετός.—“Ἐπε τρέπε—Ἐπε τρέπε—”

“Βγραφον τῷ διονύσιον 1902.
ΧΡ. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

Ο Δρ. Finsen, ιστρός σουπδές, ἀπέδειξεν ἔτι
διμαρτιώδεις φλογώστες τοῦ δέμπτοντος θεραπε-
υστικῶν δια τοις εἰδέσ:

Η ἀναγκαῖα συσκευή παροπάσιες ἔτι φανό^ν
ἐπιτρόπον, διηδύονται αἱ ἀπτένες φωτιστικές τε-
νά πηγής. Τὸ ἥργον τοῦ φακοῦ τούτου συνιστά-
ται εἰς τὸν ἀπορροφή τὰς θεραπευτικάς ἀπτένες
οἷς τὸ φλογώστες τὸν δισδόν τοις διπότες εἰς τὰς χημι-
κὰς τὰς διλλούς καλούμενάς οὐπρ-ιδεῖσις (ultra-
violet), αἵτινες διαθένονται πεπλανήταις παταληπήλως; ίπλοι
τούτοις παρόστατος μέρος.

Τὸ τέλον ἐπιδέρκεται τοῦ διπέτηρουν τούτου
φανόν τοις φακοτικοῖς ἀλλαγήσιταις τροποποιούνταις
βαθυμόν, η ιεράκωπος βαλιούσται, καλύπτεται
ὑπὸ λεπτῆς μαργαρέτης καὶ μετ' οὐ πολὺ θεραπε-
υστικός.

‘Κατές τῶν φακωτικῶν φλογώστεων πολλαὶ
ἄλλαι ἀσθματικαὶ τὰς ἀπειράθησεν τῶν ὄποιων
ἀπολλαττόμενα χάριν συντομίας, θεραπεύενται
διὰ μάλιστας τῆς ιππότρουστος τοῦ φακοῦ. Διν είναι
διογύατος πεπλανήτος ἀνάργεια, η ἔξοτας τὸ
φωτιζόμενον διπότερη φωτιστικός θεραπευτικός
ταχύτητος τοις πεπλανήμενοι περιστοι καὶ πιωσονται
διενθάρεταις διπότερης περιστοικής τοις οὐλών, ή εἴ-
κατατελεῖται οὐρή σπανίων η εὐλογή. Είναι διλλοις
τε γνωστόν διτὶ κατὰ τοὺς πλευρας τοις ιεράκωποις
τοις εὐλογίαις λαζήται νά περιβάλλονται ὁ
ἀσθματικὸς διπότερης θεραπευτικός θεραπευτικός.

Καὶ ἄκουα ποὺ μισθερεῖ τὸ ἀγέρι
Τὸν πόνον του κρύψει τὸ σωτῆρόν.
Μὲ γλάστενος : Μέχρι γλύκα τὸ δάπεδον.
Καὶ ἐγώ, καὶ ἐγώ μαζὸν οὐαίσπιον,
Καὶ ὁν τῷρε βόγιον τὸ ἀκρίδιον του τοῦρι,
Μὲ τὰλι σούδι γι' αὐτόν καὶ λοχαρόδ.
Μὲ ἀν δεν μού μετρήν τίποτα θό διάνω,
Καὶ ὁν μείνης γάνων ουαίσπιον τοι τοι,
Ἀδελέα μου ιεντόν ού θα κάνω.
Καὶ σελάνιοντας δου αὖτοῦ : τοι τοι,
Καὶ σὲ τὸν μετρηθεὶ τόν οργήν του κόσμου.

ΤΟ ΧΑΙΔΙ ΤΗΣ ΝΕΚΡΗΣ

Δάν έδρα άγω, άν εἰν' άλπινού
Πάδι βγάζειν οι νεκροί τὸ γευστόνγι,
Καὶ ποὺς ή νόργα τὸ φόρο, παιδιά πυκνὸν
Τὸν πεύκον της, πειδι μαρτύροντες.
Μέ έρω ποὺς άν 'ε δάλπιντς φύλια
Βεβανείνες ξεγήνες τὴν πεισμάνην,
Σινδι τάφου μου τὴν κύρια δοκενιά,
Θει νοεύων διαντι χώλα νέ διαδονήν.
Τα λεκέντα δια μαδέν τα λευκά,
Στρι οδόνον δάν τα τινάδια τὸ δάπεδο.
Καὶ οθήνταν τα δάπια μου ταρδίν
Θει 'ρδον ομάδας τηρούν να γεγή τὸ δάπεδο. *Τα δάκτυλά μου δουκακά, ηγκρά,
Μοκαρία δια γενούν τοι δανάτον,
Καὶ δού διαρρέζανδον τὰ καρδιά.
Στον "άδη τη σύρουν οκεί κάτου" . . .
Χωρὶς καρδιά δια μανίς-δο χωρίς
Καρδιά διαδί θλίξης πατά για ν' ἀγοπάσες.
Τας (κωναντας δ') ἀδήσης τὸ φύλια
Καὶ της νεκρής τα χάδια δια ποθησής.
Αιγαλία Κρυπτελά

ΚΗΡΗΚ—ΧΑΝ

"Ιωσ. νομίζεται διτι προτίθεμεν να στιγμηρέσσων
καρένα μαργερηγέν· Η ορδάρην είτε διτι ἀνέλα-
βον νά γράμμα τὸν βιογράφων 'Εμπρου τίνος τοῦ
Ἀργαντανίου τῆς της Βουλγαρίας Ι διστι τι δίλλο δύ-
ναται νά σημαντήν ὅ δινον τίτλος; ; Καὶ δινας δ
δινον τὸ τίτλον ιδιότεται μεταξιν 'Αλεξανδρέ-
ταν λαδόντες τὴν πρός το Χαλέπιον ἔγουσσαν.

Οταν ἐπρεσσει ν' ἀνταχρισθεῖν μηνιν 'Ιουλίῳ
ἀπὸ 'Αλεξανδρέττας εἰς Χαλέπιον καὶ πρώτων
τοὺς εἰδικότες περὶ τοῦ Αλεξανδρέττου ιστορικάθλιθον
ἀκούσειν θεῖται ἀνακρύπων τὸ λαπτήν την πτώσης, θὲ
ἐθρανον περὶ τὸ χρύσεντα εἰς τὸ Κηρήκ-Χάν,
διον δ' ἀνταχρισθεῖν μέρι μιστικήρας. Έκείνης
διανηγρών, θά έθρανον τὸ ἐσπέρας εἰς Χαλέ-
πιον.

— Καὶ τι είναι τὸ Κηρήκ-Χάν; ; Καὶ δικτι
τὸ Μέγαντον σπασμένο Χάν; ; Πέπτων.

— Ήλιν διαδί μεμριστει καλλέας τρηγύρων,
μὲ ἀπέντων οὐδίς; θάμιας ήδυτηνά νά μ' ἔπηγ-
ση δικτι επωνομάζετο σπασμάν... .

Ιρρε τὸ ἐσπέρας διται ή μεμριστούσας παταλη-
νος ἀντικατέστατο τὸ φάσ τὰς θημούς, μει πα-
ρουσιόθλιθον πίνει δηντα, τρίτη τετράποδον καὶ
δύο δίποδο, τριτι θημούς καὶ δύο ἀγνωτάται
καὶ οι πέντε μελουχηνοι, νιφάδων καὶ λινορο
ἀναπομονούντες δια τὴν θημονά ἀνάγκηρον.

— Καὶ τοῦ θά φθασσεν τὰ ἀντικρύματα;

— Καὶ πάντα τὸν 'Οστραγάμη, ίδιοτετάν τον πρώτων
καὶ ποιγύνωντον μεκαρή (ἄγωνταν).

— Σ' τὸ Κηρήκ Χάν μὲ ἀπότητε.

— Καὶ δικτι τὸ δέργον Κηρήκ Χάν;

— Ήμ! γιατί οι παγεις ο δρόμος; ; Ήμις ή-
τει ειναικήρος καὶ ἀπ' ού δρόμος γίνεται
πιος καὶ πλατύ; ; θά το Χαλέπι.

Πολλούται ή έζηγηται τού μεκαρή διν ικνο-
δοτον την πειραγμένη μει επιφαίπασόδημος δ-
μιαν νά κανοποιησων αύτην ἵνη τόπου, δισεκάλιση
την δι' ίμι πρωσιμένην πιλον, ἐφράγκηται εἰς
τοὺς δάλλους δύο ει ἀποστειλει μου καὶ δέξε πό-
δες μι ήδι φυσάς ἐγκατέλαμψαν τὴν 'Αλεξανδρέ-
ταν λαδόντες τὴν πρός το Χαλέπιον ἔγουσσαν.

Οσοι ἐτούς νά κάμουν αύτῶν τὸν δρόμον ἴν
πλάτει ημίρηθ δια εγχοντὸν πολὺ διαρρόσους
την θεικήν που. Εἰς ίμη δι διστρέπαλα αύτην γενο-
μητην ἐν πλήρει νυκτι, διώ μισου πετρωδῶν ἀτρα-
πῶν, ἀντρόφων ἀπορρήμαν, διώνην θειαντα δόδοικο-
ρικῶν, ένι ημιόνους ικανεθέτουν τοι βιζαντίουν, ή-
μιονόν ευκήμιος καὶ οιδηρόποδος, μη ἀναγκαιτι-
ζόμενου ούτε ίνωπιν λιθων, ούτε ίνωπιν βρά-
χιον, μη διζημε τὴν ἐντυπωσιν φανταστικούν καὶ

Η ΒΟΣΠΟΡΙΣ

διπρωπονος τινος ταξιδιουν | Μεταν μένην δη-
σηγορικον ουνωτανηγρεπελατον χωρας, τοι δι-
ποιον τὴν ουρανη πρόδιον ει ωλατη τον θεων
καὶ τον θεοντο εισιθεν, έγκατιστεμένους
τοι καταρτηται καὶ προδιοντων αλιριν, με-
τριντετηδητη δια την θεων; ; φανη, έμποιστε με-
τριθεν πρός φανη, έρμασθενταις θηπ των δι-
δρουν χάριν έρπασμου φανογιτας.

Καὶ οι πρώται τῶν πρωπονδων καὶ τῶν
δύο διποδίων ιησολοδει ταχιν τα θεων, θεων,
θανει έκποται τού βύτου. ; Ήλιον περι τὰ μεσο-
νυκτα έποται ει ουδέποτε θεων θέσηται πινο-
την. ; Ή άλι θαλη βιθηνον έρποδιτο. ; Μετα μι-
ρον το λικουγι έπολοδιτο, ιησεντεντο. ; Με-
ρην, πολι μαράν, διερην έπολοτα την, θητ
τα ιησοχωροφρομενην διερην ού εις οιαι.

— Ήλιοι; ; ίει, ιηνηδη θεων ειναι τὸ Κη-
ρήκ Χάν? ; Οιτε έρθητον με την έκριθεται ει-
θο προδημονικο ειχον. ; Πρόδιον ουπον ει τοις
τεκαδιθενται ειν 'Ανατολή Αλεποποταις ειναι
τοτε χαρακτηρονται ού σόντομο, ἀλλα καὶ
πάντοτε η ουνούσια των ειναι άτελοτετοι!

— Μετα ημισιεν ούρων, σπονομένην νυκταδέ,
διηθωνταις καὶ έποτεμημένοις έρμασθεν εις ; ; Κε-
ρήκ Χάν.

— Ήλαται κυνων καὶ κοκκινοι έλεκτρων έγα-
ρεισαν την θερην μης. ; Ή θάρη θημε τον χανου
ητο λινοτην. ; Ο μετρης ικτόνη, ιθο καὶ ήλαλ-
ζε δικ' η άνοικων. ; Μόλις μετα δίεια λεπτά η
θάρη ηνούκη καὶ θηνολογην πειράντην τρί-
σιν τους θρημαδους καὶ προσκαλων με την οι-
ποιου. ; Κειτελον άλλ' θηνη; ; με προσβαλετην θηνα
θερης ζημη ικιονιμον έχρουν. ; Ήτωντας θηνοιν
θηραν θην καὶ με θηλητην έποτε τον ουνονο
καὶ δουσσον θηνοιν, εις ικτόνην άπερκητον μη,
άλλα δροσηρον καὶ θηνοντον ει τη μέρη τού ου-
ποιου ικιοτεν. ; ναχιλος; ; διαγές ριζων. ; Εις
τοι θηνοιν θηνη πειρατημα καὶ θηθεματα.
Διητεη καὶ θηραν την ταξιδιωτικην μου άλ-
ην, καὶ έποτεθητη. ; Ήπι δη κατεκλιθ έ-
ζηπεια καρφ.

— Θειται κα ιηθην, παρατηρηση θηι θηλαι
ουδειδον αι καθιλαι θηται χαλιη ή λιλιτη. ; Οι-
πρέρηται Καὶ δινοθην: ; Ήλιον διέται το θάλοη
ικονομαζεται ειπειραμεν, θηται έρημοιν γεν-
νηται ιηποτην πιρι θηρατην την ταξιδιωτικην μου άλ-
ην, καὶ έποτεθητη. ; Τόλη ιηπεια το θηρατην
καὶ θηριεις αύτη ιηνεια την θηρατην της θηθη-

προσταχθῶν τῷ εὐρῷ τὴν ἀπετομήν της προσίκιν.
Μετ' ὅληγιν μ' ἔρεφον τόν· καρέν. Βλεπαλάγην
ἰδὼν θετὶ τὸ τριβλίον ἢ το σπασμένον, ἀπό δὲ τὸ
κυαθίον ἐλειπεν ἡ χειρίς.

— "Ολα σπουδάχεις είναι άδων ; πρώτησα .
"Αλλά" ο υπόρετος μή ξύνεταις άλφαν ήδη άλο-
κλέρου, άντι άπαντησεως, προσθίλωσεν ίπ' έμοι
τούς ύπρεταλμούς του βλέκωθετατα .

— Φέρε μά ίν ταῦθεν νερό, διέταξ.

Ως: Έλλος εἰς τὴν θεσιν μου θὰ ἐξελιμφθεῖ^τ
Ιωνε τὸ κέρατον της κετούποτα. Έγώ μάλιστα
μεριμνῶν καὶ ἐκπαιδευόμενος ὡς ἄντα, θύμων. Εν
τῇ ἀγανάκτησί μου πράχτον ως ἐπιτιμίᾳ τὸν ἄ-
μικρούμενον ἔργον ὑπερτέπτην, ἄλλη^τ αὐτὸς προσ-
ήλου εἴπ^ειμο τοῦ απονῦθε βλέψμα του ὡς λάγ-
κηρα διὰ τὰς περιπορέσις μων. Η κτάσιά
του αὖτις ικαρόφων της ἀγανάκτησί μου καὶ τῆ-
πειθοῦν γά τεταπέστη:

— Τοῦ είναι ὁ ἀρετικός σου; τὸν ἡρώτησ. Αἰνέγεινεριον κύτο τὸ χάρι; Φωνεῖτε τὸν νέλιθο. — Τίσκε δαυτάλι, μή ἐπάνευτε καὶ ἀπῆλθε.

— Έωρα πράξης, έωρα απόφασης.
Μετ' ολίγουν είδουν νά έρχεται, πρός με ό ίδιο-
κτή του γεύμαν, σπεύδουν και.. χωλακων!!..
Τότε πλέον ινότητα δίχτι το παθούσιον κύτο
έρεψε την έπωνυμην Εκατόμερο χάρι.

Mountain 1972

Η ΤΥΨΙΣ

*Οταν τόχη τὸ δῆμος Επιλέω
στῆς σέραμνης μου τὴν ἀχαρη. λερη,
σύντροφο μου πιστὸ δέκω μόνο
τὴν χαροπῆς μου τὸ δὲ καὶ τὸ δάκρυ.

Τέρ βασιλεύς αἰτοῦ τὸ καπνόν
δὲ ἀρετὴν τὰ δρόσην τὸν αἴρει·
δὲ τράγου πορφύρην τὰ οὐράνια
τῆς φυγῆς μού τοῖς δοκεστή λαβει.

Τύρ ὁσμὴ δταὶ χάσουρ οἱ κρίτοι
χόθε πεποῦρ γνωστὲ λέπην ἐπὸ χῶμα.

Ἴων μονού ποστήρει ἀπειλητή . . .
αλ μὲ δεηπήσες ἄμβοχο πτῶμα!

“*άτ*” τὰ γείτνια τὴν οὐρανὸν κέρπει . . .

λὲ μεγάλο τοῦ στήθους μου κτένο
αὶ μὲν μέση πολὺ βούρκωρέν
αρπατοῦσα μὲν μέρα ἀσφαλῆσο
ἀκροβόλε δὲ κόδιμος καὶ ἴμητα.

Ισά Κυριά ἐπόδειλο τωδημη
αὶ πρεσβάτης πελ σὲ μιάν ἀλλη
ῶς σὲ Μετανίας ἡμέραις ἀκόμη
μημοροφάθα μεθ τέλη μετάλη . . .

Ἐπιμακρονεύει της οἱ λόγοι
εἰ τὰ τόπα μου πάθη ἐκάρω;
φομερά θυτούθια μὲ τρύψη, -
γι τὸ ἔσθρω, .. Ἐτώ θὰ πελάρω!

πηγάδεις με . . . "Αραιές, μηδέμα,
οὐ περὶ μονὸν τῶν νὰ καθηύγει
αὐ δὲ ἔχη ἐκεῖνον εἰς κόπια,
αὐ τῷ πλοῦ στὰ στήθη η τούρης!"

1

ΕΝΙΚΗΣΕ ΤΟ ΜΙΣΟΣ

Ιωνίων οὐτελαμβάνει τὸ παράφρον. Βε-
στὸν διέπει τὰ τούτα ὅτι, ἀλλοκότης
μεριμνῶν διὰ τὴν βραχὺν εὐθύνην, καὶ βαίνει
τὸν τοῦ βραχύναν εἰς τὰ πλαγά του, τὴν
τετράνην κόμην του μισοπεργένην ἐπι-
ναύει, καὶ τοῖς μεγάλοις καὶ κυριωτοῖς ματο-
μοῖς προστελεύειν ἵν τῷ κανέντοι σοὶ ἀδί-
κητον τὸν δὲ διὸ τὸ οὐκέντον του, διὰ ἑ-
νὸν, νὰ πλεγεῖ, δὲ πτωχὸν ἔλανον· τρέλλαρά. Ο-
ντος μ' ὅλα τεύτα, δὲν πήτο τρέλλας· Κτε-
νίουν.

εύχεστησίς του ἦτο νὰ διατρέχῃ τὰ σκι-
λεῖαν. Απὸ τῆς ἀνάρξεως τῆς ἀνελέως ήν εἰ-

τος τεγχτού οπλάσου ήτο τὸ ἀντικείμενον τῆς ἁγάπης του. Τι ίδια μάζευεν ως ποινή; τὸ πρὸ αὐτοῦ ἐξαιρέσιμον τοπίον, μετὰ τὸν δασῶν καὶ τὴν ἐπισκόπων διαπεράσμαν λεπτών, τοὺς ἐποικούοις οἰκισμούς θεοὺς ἢ τὸν πλευρόν, τὸν ἀδεσσόν αντρεπτόν; ταξ ὑποκράτος, καὶ οὐδὲν ποτὲ φαῖτο τοῦ χιλιάρδου; πάπτε τοῦτα συνέλουν ἀμφιβολίων διώσις ἀπει. μερις ὥρις την τελείωσην την φαντασίαν του τὴν τέλον εὑ-
ιστησθεν αὐτὸν περισσότερον, ἵτο δις η Μάρβα τῷ ἕραν καλύπτει η προτὶ ἔντονεσσιν. Εἰτε θέτει τὸ τῇ κομψών αὐτῆς χρονίς περιεπιστρέψει κομψότερον. Ο δροσίσιος θριστὸν ὡς τὸ τύπου λυχνία νέονται καὶ αὐτὸς ἀπρίνος τὸ θριστόν.
Διάθιστα γυανάκια περιπάτουν καὶ έπεισος: υπέργοι
οἱ Ἰωάννης Ιωάννεις Διόνυσοι ιδιοδέκανοι στρατε-
τικῶν ἑνδυμάσεων καὶ γοργούς βέβαιοι: πρές ιερα-
κίας διαδύναμοιν. Ήτο γο μπροστὸν τη Μάρβα
Γαλανίος οὐδελάσσεις ἣ τῷ δικτύῳ συναγκάμτε-

Μόλις ταῦτα τὸ βλέμμα τοῦ Ἰωάννου δὲν κατέλειπε τὴν διαθήσυνταν ἰδούρθιμον τινὸς Ἐλεύθερον οἰαίσκον από τοὺς ἐκποτῶντας τινὰς μέρην. Εὗδον ὡς πολεῖρο τὴν πρώτην τὸ ἀρματικὸν παράθυρον τοῦ Ἑνδίου τοῦτου οἰκείουν, τὸ πρόσφορον τοῦ ναοῦν πετυγόμενον εἰς ἑτοῖον γα-
ρεῖ. Θελαττίσας δέ τοι τοῦτον τὸν παρατίναγον ἀμέ-
τον τῷ περιποτεῖμαντος τοῦ παράθυρον. 'Ο
Ιωάννε, Ιωάννε πρὸς αὐτό, ὃς ἂνθελε νὰ ἔρ-
γεται διὰ μέρου τῆς ἑπτάσαις καὶ ἵμερος βεβοθι-
μάνος ἐν ἱεράσποντος λάτρου πρὸ τοῦ εἰδώλου
αὐτοῦ.

Τοῦ πυρθεούσαντού ἴντερπλομένους μητριαῖς ἀδελφοῖς χρήστοι ν' ἀπόλοσθε τὰ λαμπράτα τοῦ πολεοῦ
ποὺς τῶν Ἀλπεων πεζὰ τὸ πλευρᾶ τῆς μελλο-
ποτοῦ συγχώνου του. 'Ο Γάρυργος αἱ τοῦ Μέρχα ἥγε-
ποτε ὡς δύσπνατος ν' ἄγοντος θόδον νερού καρ-
διαὶ γηγενῆ καὶ γνωνιζόμοις· δοῦ διτυν ἐπανιδύνο-
ματις ἀποκυριορόμενος δεκαπέντε καὶ ἐπομέ-
νοτοῦ ὑπέσπειν, ἡ ιδιώτης ὅργην τοῦ ἔρωτος καὶ
τῶν φυγῶν τον. *

Βασιλ., θίτις ἱρίκεντο δύομυτη τόσην ἐπίτραιαν
τὴν τῆς ἀγάπης ψυχῆς τὸν διοντόν, ἥτον οὐ δέ-
ποτε Μαρφύλη, θίτις εἰχε ματεράνη εἰσελθεῖνς διαλῆπ-
τε τῆς μετρών της, καθός βιοπηγάνου ἐν Κε-
ραλλήνων, τόδε δέρνανδε μάντις, ἐν τῷ μερό-
ν πάντας τὴν Σαβατίαν.

φιλαλμῶν του ἔργων θεριά. Δάρευτ, ἀτένα Επικτο-
τοῦ πρὸς Ἐπίκριτας εἰς τὰς καρδίας του.

Ἔλγεν ἴννοτας οὐ νόος αὐτοῦ ἀλλ᾽ αἴσχυτακόδι
εἰλεγεν ίδεις διετὸν Μάρθαν, εἰλεγεν ἴννοτας οὐτε
διαφέρετο θύγαπωντο . . . ή Μάρθα ηγάπτει
λα . . .

Οὐ ισάντης ἡγένετο τὸν Μέρθραν τι ἀπῆρθιν
πρὸ τούτῳ; Οὐ οὐχὶδὲν τίποτε λημφαῖ τινὰ ἐν
τῷ περιπάτῳ ἡ Μήρθρα ὑπερόφερτο τὴν διανοώσαντί¹
ἡ δρεπάνων εἶναι. Οὐ μεντὸς τὴν ἔχειν ἀκούσεις
απὸ μετὰ τινῶν στηγαῖς, πατέσθε τὸ θάνατον εἰς
τοὺς λεπτούς τῆς νεφρᾶς κόρψ τοιαύτους. Γένοντο
προστοστοῖς δι' ἓνδον μειδάματος, καὶ ἐπὸ τῆς
τιγμῆς ἵκεντας, ὁ Ιωάννυν: ἡγάπει τὸν Μέρθρον
πλακών.

Ἐν τῷ πάθει παντὸς ἥρωας, έστι καὶ ἄγνωτος
ἢ καὶ βλακώδους εἰδοῦς ἕγκλωπός τις. Οὐ Ιωάννην
της οὐδέποτε εἰχὼν ἤματος τῇ νεφρᾷ κάρη. Ένε
θυμέστο κατὰ τὴν αναντίστοντας τούς, τι δημάρτη
χειν ἐν συντρόπᾳ εἰπεῖν σφαγηρωμένον τοιούτον
καίνης καὶ τούτου: οὐδέποτε.

Ἄροις πολαρτάτω στιγμῆς εἰδεῖ τὸν Γεώργιον,
καὶ πλοτόποντος, οὐπεράπερα, ἴνσαριθμητος κατόπιν
τοῦ θύρων τοῦ ἐπερράπετο τὸ ηλιαχτὸν τὸ ἀστεῖον.

Δέν ἐπανίδει κλίον τὸν Ἰωάννην ρῆ ὑποτεύ-
σατο· οὐ νερκὶ καὶ θύεις παρθένος ἔτι μια ἀνθρώ-
πινον ὄπερας τὴν ἀπηγόρων πλήρης ἀλλού θεω-
ροφορίη, καὶ μεταβάλλετο οὕτως εἰπεῖν εἰς σκιάν
ἡ σκιάς της.

ματικοῦ, καὶ πάρα τὸν ἀπέραντον καὶ πῦρνηρωτό-
ταν ἄγρον ὡς σφραγίδων ὄντων ἐγνωσθῆ καὶ ἡ
γύριθν αἰσθήσης ἴσχυρωτάτη· τοι μποτ! Οὐ τις
ἀνθράκης δὲν ἐκουθήτη πλέον ἔκτοτε. Κατέπιε τοῦ
κατοπτευθόντος καὶ ἤξελάκτω ὡς κατοικί-

Τόν θηράμαν ικετεύων λοιπὸν δὲ ὑπάντην εἰδέ μετ' απλεῖσθαις τὰς δύο κυρίας ἐξεργάζεται τοὺς ἴκρων
οὐαὶς οἰκεῖον ἵπατερον τὸ τὸ σῶμας ἀλλ᾽ ὅτι

ἐν δευτέρῃον ἐν βάτου δὲ γεγανθόν, θῆται ἕριετο ἡ
βαρύτατας τινῶν ἀπόστασεν τὰ πρώτον κατε-
κίνη του. Νέωτρον καὶ θηράμαν εκτόπειον εἶναι κατο-

πεισμόν ἐν τῇ σοφῇ. Ήτα δὲ της γυναικείως ταῦ-
της πρᾶξις· οὐκέτι, ὣς ηγάπτε, υπέρεργον ἦτι πλέον·
ἥρετος φύσεως πλάνους του τὴν ἡρακλίνην τοστοῦ,
θετις ἀδικηπότες φύσιοθεμας διηρέει τοις μελλοντοις,
τὰ μέλλοντα ταῦτα της φαντασίης οἰκουμενήματα,
ἄλλα φει! · δις ψυχήλη τεχνίας ή Εργοτιμένων
Και ἔπειτα τὸν λέπτον τούτον δις δεκτούντα ἢ ἐξ
μηδομένων ἥρωτος ἀπεινοθέλεις χρήστη σισήρχετο ἐν
τῇ καρδιᾷ του καὶ τὴν διεύθυνσιν. Βατέρων τινὲς δὲ
ἢ κορδεῖς αὐτῆς ἀνέκαλλεν ἵξανθαλέσσοντες, οἷονος·
— Αοιδόν, Γοργούς θάλετε νέονταρεθῆτε ἵξ-
αντον τὸν γίρφων τοῦ διαβάνουν;
— Βασιστέτε.

— Είνε μ' ὅλα ταῦτα ἐπικινδύνων, ἐνέργειαν
ἡ πονητὴ τῆς μητρός· ὑπομέζουν τὸν διοῖσον ταῦ-
την Γέραφαν τοῦ διεργάτη, διότι μάνος ὁ διεργά-
της δύναται νὰ διελθῃ δι' αὐτῆς.

— የአዲስ በንግድያዎች እና ይህን ገዢ እንደሆነው.

— Γιώργιε! δύν με φυγείσας, άντερες;

— Μηδέποτε, ἀπήντεσεν ὁ σχιωματικός θε-
τευς ἐφοίνι καθίστατο πολ . . . Στέκε, τοῦτο
τούτο τούτο εἰσὶ θάλτων διά τὰν σούγονος ἢ δε
στρατώτου.

— Τό περαδέχομαι, φαντάζεται σύμεως.

Ο Ιωάννης Επίσκοπος, διότι εὗται ηδελε νά τὸν ἐμποδίζῃ· ἔγνωρίζεν οὐτος τὴν γέφυραν τοῦ Διονύσου, τὸ ἀλιγγιώδες ιερεῖν τόξον, διερή ένοι πρᾶς ἀλλήλες τὰ; διὸ καρφοράς τοῦ Στεφάνου δροῦς·

Ο ἀστὴρ τῆς θάμφας πρὸ πολλοῦ ἀγέν τινας τελεῖαι· χρυσῷ βίσσῳ πιντέρωνται ἀπὸ τὸν ὄφισσοντα ἔργονται καὶ ὅρασθαι εἰς, τὴν κορυφὴν τὸν ὑπὸ λιθῶν βράχων καὶ λινηδώντιν μερὶς τημένια, πιντέρωνται εἰς τὰς θαυματούσας ἴσχυσ· οὐδὲν ὅμιλης ἐπιπλέει ἵνι τῆς κοιλάδος, εἰς τὰς ὄκολας ἀνέρχεται μέρη τοῦ τολμηροῦ ἐκθραύσους ὁ μυκός, τοῦ δημάρχου ἱνώς μερικῶν χρωμάτων διαστελλόμενος ὃν ἦν εἰπε τὴν γερόψιον τοῦ διαβόλου. .

“Ε θύμησε μάθλιον καὶ μάθλιον διελέστε. Οὐ πορεῖ τινα ἢνη στοιχείων εἰς τὰ βάθη του σταύρου. Οὐ νερός ἀξιωματικής, διδύμου τα διστοργά
και διέλειπε τὸν οἰκανόν, οὐ δὲ ἡ πάντα ἔτι ἀ-
παγῆ. Ἀντιτιμένον τι λευκός μόλις καταληπτόν.
περικείται ἐπὶ ἴνος τῶν περιφρόνων . . . καὶ δι-
πλανεῖς αὐτοῖς

Θάμα: σφές το ρινόφρεστον του και τό κινέ... Ή τόν ίδη ξακίνην πάντα φέρεται μέλι μάσον τάκτωσας του και θεραπεύεις έναλαμβάνει τήν πο-
ρετάσ του. Ίδων αύτός έχων τον πόλεις ή το τό-
ξον της γηράζεις, σταματήσεις πρός επιγεμάν. Αι δύο
ζωνούς έχουν δινώνες βάθος: καταλατητικόν-
τονί¹ & έμφρασή του άνθρωπον ή τη δημόσια στρέ-
πτικότητάς του ή τη θαλάττες του ή μέλι στρέ-
πτικό, το δέ κίνημα όρασαι νά δεινάσσει την ευραί.
Επειδή το πρότον βάθος πάλι ή στρατιώτης δι-
σταλέος πρός στηργάνη, και συγκεντει κά θηρογ-
ραψ.

— Ἐπερρός | ἀνέχεστε, μήτοι μὲ κατέλαβεν
ρόβης;

Καὶ, ἀπορεύονταις, διέρχεται ἵνα τὰς διαβολῆ-
ς τὰς ἀψίδας . . . νῦν, ἐμειῶθε τῷ θεῖον διά τὸν βρι-
γὸν ἐνθουσιώδεν του.

Αἴρνει, ὃ οὐκ εργάζεται τοῦ βιώσαντος εργατιό-
μενος ἥλιος ἀνηκάνεται, καὶ τὴν τάχανταν αὐτὸν ἐν
πλήθει προσώπων. Θεμβωθείς δὲ Γεώργιος ὁλισθα-
νει καὶ βάλλει εργαγέν· .

Τετταράκι

Οι ταν μετά περιελαύνου μετές θάσες, συνήθως είσαι
εκπομπή εἰς τας δράσεις μας πρώτης, ή να
λαστί ποτε ίχε διελεύσι. Ή μηδέν του επωνόμησε
τα... ήδη τὸν ίχε λεγούσα χριστιανότητας κατά^{τι}
τὰν στηγμένα καθ'. Ή θάση οὐδεποτενίστε ἐν τῷ κενῷ,
καὶ τὸν ίχε ματαρέψας εἰς τὴν περγάλην ἀλλὰ τίς;
Διος ἴδεσσαντος προπονοῦ οἱ Φαρισαῖοι μάτεν
ἐνέπιπτον καντανόν τὸν πετεῖν τὸν.

Τέταρτη περίφρωση. Ο Γεώργιος καὶ ἡ Μάρθα
ἦν τὸν αὐτούς τοὺς πόνους τὴν συζήτησιν.
Οἰδέμα τὸν δὲ μαθητὸν εἰς τὴν ὁράσεων
τὴν σύντριψιν τῶν.
Ωἱ πρὸς τὸν Ἰωάννην, οὗτος ἀνάλαβε τὴν ψη-
μῶντα περιβολῆν τοῦ εἶναι μόνον πατρούστορον τελείω-
μένον καὶ φυσικόν εἰν θνήτῳ, τὸ οὐτούτον οὐδέποτε δύ-
νατον.

Καὶ δέντε τὸν βλέπουσι διεργάμαν, φιθιμίζουσι· εἰδεῖσθαι τρελλός οὐ χωρίς, καὶ δια-
ποτίωντα ποσῶν ὅτι ὁ παρθένος οὗτος ἀποσπῶν
τοῦ θεάτρου τὸν θράνοντα τὸ διαφρόν του ἐν-
τάξει τοῦ μετροῦ, πώς ρεισθῇ τὸν δικρόνην ἐκίνητη,
οὐ διατανα.

Παναγῆς Ν. Διεύθυνσης.
Διεύθυντής του «Γαλανού»
Πειραιών βοηθός των καθηγητῶν Γιαννού καὶ Ρόζη.

TEXNH TOY KASIDETAN TOW EYTYTON EYTYXE

Ο άνδρα φυσι δέν είναι κατεύθυνσιον ζωήν. Και
η ποτε είχεν ίχνος προδιαθέσεων: τουλάχιστη, την
εποιείν ολότελών πρό πολλών χλιδών έπουν
έπειτα νότον η πρώτη συζήτησης μεταξύ αυτού εκ-
καινιαστικού προκλητικού ποτού τών δύο να έστι-
σθη εἰς την ζήτησην των προτεραιοτών ζωήν και

Ἐπίσης είναι πολὺ δύσκολον τις διάρρηξ, δια-
ταν ούτος είναι πεπτός, να ισχιδεῖ μιλητικός και
ὅτι προσποντικός οντισμός, κροκών ήτο δι χαλινή-
δες. Γιαννέζες του άξεστη εδώ πάντοτε τον
τη λαρυγγή του διώλιξ ἔπειτα σε πορταρά της.

Κατά την θεοποίηση προτοτυπών στημένη ά-
λιστα πάσσων μεταδότης ηθοποίησης πρές τὸν
πόρο, ἵν αὐτὸν δύναται μάτην λειτούργησαι εἰ-
τε. Καὶ εὐτυχῶς. Αὐτὸν λέγει οὐρανός εὐτύχησε καὶ
τὴν θεοποίησην έχειν ιγγένετελεσθεῖσα τὸν ά-
τον τὴν νοητήν περὶ τὴν παρένθετη, ὁ ἄ-
τον 1902 οὗ ξεκίνητο εἰς μακριόν; περι-
ήστεντας τὸ βάρος τῆς κυριότητος του, ἡ-
δικής εἰρίστηκε τὸ φρεγτικήν απικίσσεις
συνιλαγομένην περὶ οποιουδανίν ζητημάτων
τὰ γενόντα τραπεζίτων πάλες.

Τὸ πνεῦμα του ἀνευρύσθην ἵκε τὴν ιητικούντας
πρὸς κόσμον ὅλον συνταλασσόμενον καὶ προκ-
τελλόμενόν ὑπὸ μαρτινοῦ ιπποτῆλαργοῦ συνθέ-
σμον συλλαμβάνει ἀμφότερος που τὴν ἔτερη διτὶ καὶ
τοῦ Γενναίου ἐξεγέλλεταις ἡτοῖς εἰσὶ τὸ
κόπτινα τὰ δάκτυλα του, ἡ δὲ νίκη; Εἰς Αἴλικα
ιλλία συστηκατέσθιε τούτην τὴν θεοποίησην
στήση.

Ἐπειρένως τὰ τοιάτια ἀγγειότητα τὸ ίματον
οὖσαν οἷαν ἴντωσιν καὶ τὸ θεωροῦν διτὶ ὃ πα-
τούσητε τὸ ιδεότατο μιαν ἀσθενὴν ὅτι καρδι-

Ο Αντίρ έπειδη είς τὴν θύρα τῶν πρὸς τῶν
χαι, καὶ εἰς τὴν θύρα τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀσύ-
λουτα ἔπειτα δέποτε τοῖς εἶσος, μάλιστα ὅπου ἐπι-
τηθῇ η μεταμόρφωσις τοῦ ὡς αποκείσθων ζψω-

δην ἢ οὐνητῆς τοῦ ζενοδοχείου τοῦ προσβήτη
τοῦ ἀμφιρρυνίας εἰς τὸν λογχεραντὸν τοῦ μετεργά-
θενού τοῦ γεμάτου, οὐδὲ οὐδὲ γῆγε εἰς στρογ-
γύλην, οὐδὲ οὐδὲ τούτῳ Κείτηρ δὲν είναι πλέον

πό της κόρης, ή θα νωρίσει. Ούτε είναι μάλιστα σταθερός στην έδρα του πάντα του καναγκαρούτσου το ούσια ματά μεράν ήμερην ήρυγκάς είναι δυνατές οικειότητες μερικούγιες και γυναικείες βρούσεις.

Ο ένθρ. ἐποιεῖτρέπεται φριεωθώς το ν' ἀκούγεται πάντας απόλυτα μεταμεταμονίζουντας δωδικάς οι πηγές τούτους το ἑπομένωμα δειπνούν οι ἄνεκτοι τας παλαιός ἔπειτας της ἀπετερηματίνης τήν ιργοσιανήν, ὃν βιθὺς τῆς χύτρας ἐμάριστα καίσι. Διπέρας γενναῖος διατυχεῖς γυναικεῖς διμόρφαντα νάσιοι εἰπὲ ιδομόδας τοιούτοι θήσας ως ἀστετούντας επαμβατίν της συναίσθετας αὐτῶν.

Ἐκεῖνος οὐδὲν ἔπειρεν ἐνθυμητὸν εἰς τὸν βίον τῆς χρήστης, ἀλλὰ οὐαὶ ἀπόστολος εἰς τὸ στρατόν, οὐ διοπτῶν ἐπιτίχους νὴ ἀπέτυχεν ἀφίσμονος, οὐτε τὸ ποικιλότατον τὴν ὑπερτιμήν, τὸν τοιούτον

τικήν περιοδιάθεσιν τοῦ ἡ̄ χριερωθῆ εἰς τὰς οἰκαι-
ακὰς λεπτομέρειας.

Ἐπικαμπτική του ἀκρων· διεῖσθε εἶναι ὅμοια πρὸς τὴν τοῦ ἀμέρινου ἄκρου λαπτομένη περιόδου, όπου ὁ μὲν τῶν θυλαιώματος ἐπραγμένος φάλαρός τις; φάλαρίς ἐπὶ τοῦ ἀσθματικοῦ διατύπων τρίτου τυνός.

—Ναί, εἶναι πολὺ δέρπετον ἀπήκνητησεν, ἔχω καὶ
ἔγώ οὐκ μάνιζεν ἐκ τοῦ ὄρθισμάτος τούτου.

Τοιοῦτος ὁ ἀνὴρ. Αἱ μέρμυκαι του εἶναι ἀπρ-
ές τύχειαί ὡς μανθάνει παραβλέψαντις τὸ ποιό;
μαρσοποιεῖ μάρτις πρός τὰς σιλεσσές σμιρέ-
πται;

Τούτων πάντων τὸ πόρισμα οὐκεὶ διὰ ἑπτῆς·
πατὴ κατηγοροῦσαν τὸν μῆδον ὡς συλλογρά-
ζουσαν πολὺ διλγέας εὐχαρίστησε περὶ μὲν
συντριβεῖσθαι γέρατος, εἰς δὲ πολὺ προπραγόδειται
περὶ μιᾶς Τραπέζης, ὅταν πολὺ διλγέας πονῇ¹
δικαῖος ἡ θεραπεία ἀπέλθει τοῖς τοπικοῖς α-
ρχαῖς· τούτοις διότι ὡς ταρίπεις ταῦτα δικαῖοι
τοπικοὶ εἰσίν. Η τοῦ Τυμβουκτοῦ ἀπορίρων γιδί-
δες τινες λύρων του, η δαντὶς της ἱδί ταράσσεται δι-
δοῦται Λιλίκα ἁπανταῦδος δίδυτη της ἵδη ταράσσε-
ται ἐπικαρπεῖσθαι διότι οἱ ωνταλλητοὶ του βίστας
ροτὲ μισθοῖς των.

(*Ἐκ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ*)

Načný.

ΥΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ

Ο θάνατος τελει φαί. Επωδίαι τηγανός μέλι 23
και απολύτως άπολα την ήρη σύγχρονον επωδίων εί-
δε καὶ εἰτ; αὐτὸς διεψηφίσας δὲ Παρέστησεν τοῦ
θανάτου παρθεναγματικοῦ καὶ ἀστρονόμου Φαι (Φυγῆ),
τοῦ δόποιος τέκνος πρό την τετράντακολασίας περὶ
τοῦ οὐρανοῦ φύσεώς τοις γαρνινοῖς δια τοις διπλῶν ανθή-
μα τῆς ευηγγελούσας επωδίωνας κινήσας: Η 'Ακα-
δημία τῶν 'Επωδίων θάκαια τεντεῖ τοι εργὴ εἰσῆ-
ματος.

Ἐ ὁ δύθεντα τοῦ αὐτοκινήτου. Μετὰ τὴν εἰσῆχ-
γμένων τὴν προελάσσεων ἐκ τῆς πεδηλασίας, νέα ἀ-
σθένεια προσβαίνει τὴν χρήσιμο τοῦ αὐτοκινήτου
τερπαντική συχνάσια. Βέβαιο καὶ Ἀσφαλτός. Αὐτήν έχ-
θηκότες διὰ την πατησία τῶν μαδῶν τοῦ μετανόου καὶ τοῦ
δραγματινοῦ προβεβηκότης σύνεπειαν, ήτις συνήθειας παρε-

από την περιφέρεια δεν τοδ ομοίωσεν. Άλγετο δια τινα ἀποτελεσματικό φύση θεωρούσε, τα περιθώρια κινήσους, ήταν εφέπειος της μηχανής, καταπλακώσας περιπτώσεις, η συγχρόνωσης προς άλλα πάρα πολλά μέρες, αις διαθέτει θετική Δημοκρατία πάνω από αύτην. Ήταν πράγματος επί τη γεωγραφία κινήσεων, και ή σύντονες τῶν περιφέρειών προς προπύλαιον όπου έβριζαν ίσως της πλησίων και την προστασία της άσκε.

Ο δένευρητος της πινακίδος "Ο μάρα πάλι Α-
λεπίδη ιστόρια" ήταν η γέρα επαναπτύχθη κατόπιν
των απομεινάρων του Φλάβιου Πότιτος, σε οποιαδήποτε
εποχή της ναυτικής πυξίδας. Είναι άλλοτε ότι η πρώτη
φύρας της πυξίδας έναρξε γενναίας εις τούς Στα-
γαλλούς οι κατοίκοι της "Αλεπίδη" διευρυνόνταν προσ-
τετος ως έπιχαρημάτων οι Σταγαλλοί διεργονότες
της πρότινης γραπτότητας ήταν φραγκοί άνδρες από
την Αλεπίδη ή την Βαρώνη και άλλες εις την Τζάτη από π.
Οι "Ιλεοί" κατασκευαζόντες την έριδα
που είναι η Έλινη πετρόπολη, μάλις φράστησαν έργα ταν
από Χρονούς αιώνων, έτσι ως άπειροι οι "Άγγελοι δεκ-
ακούοντας τηρείσανταν έπειρη την θάλασσα των Βασιλίων,
Απεντόνιοι λατούντο την πατέντα των Κέρδων, ή οι "Αλεπίδη"
εργάζοντας ήδη έπειρη έντυπη, έπειρο η ιεραρχίας.
Ο Φλάβιος γεννήθηκε το 1302 μ. Χ. Η δύση διεργοντής
του, ήδη άλλα τέσσαρα ημέρας μετά την εισ-
πολιτείαν ήδη πάνωκαν στον Οιραιό, ήταν ίδιατα σημάντιος
Χαρός. Τοποθετήθηκε όλη διαδικασία της φύρας: Α-
λεπίδη, δυτικήρια ήδην πάντας ποτέ ήταν την επαρρήμ-
ατηνά μήρη την θάλασσαν εις τα κανάπεα, ήδη πάντας.

— Θα γίνουν ναυπηγοί είπεν διαρκτίσπον.
— Εἰ; ήχων τούτον πατέρα. Ακούω κανοπλάτερας ήσας
εἰς τὸ Καστελόπετο καὶ τότε βλέπουμε.
Τὸ Καστελόπετο εἶναι τούτον δρυκούδης ἐν τῷ μέσῳ
ἡ ἀρχαῖος θεῶν περιστήση, τὸ δέπου τὴν προσέγγισην ἀ-
πογράφει προθύεται ράμφης, ὡς ποβλλῶν θῇ διγ-
νοὺς λόρους τὴν θελαστήν τοῦ Φλάβιου εἰς τὸν ακατό-
τον τούτον, ὥντας οὐδὲν θανάτου πειρατήν.
“Ἄλλη ἡ σταθερή δέντη δὲ Οἰδηκός, ἀγνωστὸν
τοὺς γρυποὺς τὰς ιδεῖσσας τοῦ μαργαρίτη, κατεκτήσε-
υσθεὶς εἰς ζελαστήν, ἣν τραχύστας ἐπὶ τευχούν φύ-
λλά ἔγραψε νὰ ἴπισταισθε ἐντὸς τοῦ θάνατος.
Τὴν ἀ-
ποδοτικήν παραλίαν δὲ ὅρμητο τὸ εἴσοδον λιμένου ἰ-
πποφόρο διακριθῆντας δὲν δινούσιαν εἰς Καστελόπετο χω-
ραὶ καὶ λέπτηματα. Τὸν δέπουν ὡς παράρροια θνά-
τον εἶπεν ὡς αὐδοῦν πανταχόθεν ποταπούχην. Καθ'
τούς της πόστοις τοῦτο ή “Αγνόης οὐταρκοποτεῖ, ἀλ-
λα καύσιν δὲ γραῦμα παντεῖλος ἡγανάκτωντας νῦν συναινεῖσθ
τοις γύμνοις δὲν δύονταχτών, δότες ἐπιλάθη
εἰτά πάροδον, ἐνθες μηνός. Οὐδὲ ἡτοις οὐδέποτε ἵππους
ονταν δὲ οὐδὲν δέσμος ἔκαει επισυνέντον πρόσωπον εἰς
οὗν τὸ παγκάπιον.

Ι ΒΟΣΠΟΡΙΣ

Τὰ καθημένατα τῆς Κας Ἐπιφέρ. Τὰ κοπήματα
δε πρωτότυπον ἀλιτεύεις κ. «Ἐπιφέρ», οἵτις σύμβασις
καί τοις ἐποιεῖται τὴν ἀγαθάκτησιν διατελέσσου τῆς γῆς,
επροσιπούσην ἐκατομμύρια.

Είχε παρέδωση μετά 15 μέρες μαργαριτών, έπειτα με την πρώτη γνωστή. Είχαν σύνοψη της "Χρυσών αώρων" παραχθεί, σύντομη, όπως ήταν γνωστό, είναι οικανωτικά και πολυτάσσοντα ήταν άλλα σύμβολα διάσημα. Αι πόρους της ήταν έναντι λαζαρίτη, προστάτη της ιεραρχίας της παραστάσης ζώων. Είχαν χαλκηρά φύλα καθώς και άλλα μεταλλικά, ρούχα, παπούτσια, ποντίκια, όπως ήταν οι βραλλιάνες, κύπριες, παπούτσια, ποντίκια, ή άλλα παπούτσια. Η θεά Αριάδνης παρέδωσε από την Καπαλαύρια πολλά φύλα, ή αυτούς είναι σαν τα ίδια άσπρα και τα παραπάνω, ή η θεά Αριάδνης παρέδωσε από την ίδια ήγεια πάντα την ίδια παραστάση της μεγαλούμβριας παραστάσεως λαζαρίτη καθώς πολλούς φύλαγματα της θεάς την παραστάση της. Έγιναν μεταβατικά πεταλούδια (angels) παραπάνω της θεάς της Αριάδνης, η οποία κατά τις επεισόδιες διόρθωσε, συμβούλευσεν της υπερήφρων ωράλεις, και διέσπασε την τύπη προκαταβολής της, αλλά μεταχρητίστηκε σε προσδοτόρων τηρίου μελανόλευκας ήλιξην έπειτα ζευγούντα ωράλεις μεγαλεπικούς ή έλιξης πολυγόνου σφραγίδας (κάρτερα). Είχαν μάλλον πολλά ιδιαίτερα παραπάνω... ή αλλού με τον μαρτυρικό ραντίνο για την ζευγόντα. Γνωστός βρειτίας διώλος με μετάνια διέλιξε, θυμίζει κρατώντας λαμπτήρα έρημη φάση, ή την ίδια έδρα έδινεν πρότοις παλιή μονάχα μαρτυρία ζευγός, από τις παρόντα παλιά, διότι...

ЕПАΞΙΑ ПРОАГΩГΗ

συμβάλλουν τὴν ἀγρίτων προσωρικέσσα πιστῶς εἰς
τὴν βασιλείαν ταύτην τὸν φεδωνόν, οὗτος ἐπὶ τὴν θάλ-
λην γένεται ἢ ἀπόρρητον τραπέσαν διεβαλεις καὶ θρώνοι
αὐτῶν σὺν τῷ πεδίῳ. τούτον τὸν πάρθενον τῶν
παντοπόλεων Κεφαλούρη διὰ τὴν ἀκαμψίαν τους πεντά-
κονταρίους χαράρησεν. Εἰπεντέλειον τούτον τὸν πάρθενον
χαράρησεν. Ἀλλαζεῖσθαι εἶναι τοις ἡ-
νανθραγούτοις εἰρωνείᾳ, οὐ μετέχειν τοις αὐτοῖς αναγκαῖοι,
οὐδὲ ἔτινα τὸ φύσιον κατὰ τὰς ἀποκλίσεις τῆς ἀγρί-
τους τῆς της ταύτης καρδιάς ταῦτην, τούτην παρέστη αὐ-
τὴν καὶ τὴν ἀστακίσμασθαι σχέδιονταί της πρὸ τὸν
ριψαμένον τὸν δικυρίον της χαρές μηδέ ντο τι δια-
λεγόμενον τὸν ἀστεγόνταν ταῦτα εἶδεν.

Τρισάντα: ... τι ούτε ποτε δυνατούχεις απεγνωμένης και άλλη δραματικότερης και στατικότερης διδύμης και παραπομπής από την μανιθώ πλεύση των κορυφωμάτων της και την έφοδο πολυτελείας τούς ήδη της, έτη η οποία διασπάται να έχει επιβαλθεί έγκυος νέα δείξηση μετ' άνωσταν δημιουργίας κατ' αρρενίου σταυρώμενης στην αρχή της και πιστότερης!

ΜΗΤΡΟΠΟΔΙΓΗΣ ΚΟΡΥΦΑΣ

¹Ἐν μέσῳ ἐνθερμοτάτης προπομπῆς ὑπὸ πολυαρθρίων ἡλιων συνοδευσάντων αὐτῶν μέχρι

